

Váš dopis zn./ze dne:

Č. j.:

MHMP 895843/2019

Sp. zn.:

S-MHMP 547674/2019

Vyřizuje/tel.:

JUDr. Lenka Valášková

236 002 218

Počet listů/příloh: 6/0

Datum:

20.05.2019

ROZHODNUTÍ

Magistrát hl. m. Prahy, odbor bytového fondu přezkoumal na základě odvolání [redacted] právně zastoupené JUDr. [redacted], advokátem, se sídlem [redacted], rozhodnutí Úřadu městské části Praha 1, odboru občansko správních agend, ze dne 11. 2. 2019, sp. zn. S-UMCP1138817/2018, R2830/2018, S UMCP1200762/2018, R 3946/2018, kterým byla uznána vinnou – přestupkem proti veřejnému pořádku – porušením nočního klidu podle ustanovení § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích.

Podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, se odvolání do výrokových částech o vině, sankci a nákladech řízení zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Odůvodnění

Napadeným rozhodnutím byla Čokoládová Manufaktura s.r.o. (dále jen „obviněná“) ve výrokové části I. a II. uznána vinnou přestupkem proti veřejnému pořádku, kterého se dopustila jako fyzická osoba podnikající nebo právnická osoba tím, že porušila noční klid podle ustanovení § 5 odst. 2 písm.a) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích (dále jen „ZoNP“). Přestupek spáchala dne 2. 6. 2018 v době minimálně od 23. 33 hod. do 00.17 hod tím, že dopustila či nezabránila šíření hudby v době nočního klidu do okolí své provozovny identifikační číslo [redacted] a dále dne 21. 8. 2018

v době kolem 23. 45 hod. tím, že nezabránila šíření hlasité reprodukované hudby v době nočního klidu do okolí své provozovny, a to zejména prostřednictvím otevřených vstupních dveří.

Za spáchání přestupku byl obviněný uložen správní trest pokuty ve výši 2.000,- Kč a dále náhrada nákladů řízení 1.000,- Kč ; obojí splatné do 30 dnů od právní moci rozhodnutí.

S rozhodnutím Úřadu městské části Praha 1, odboru občansko správních agend (dále jen „správní orgán prvního stupně“) vyjádřila obviněná v zákonem stanovené lhůtě (6. 3. 2019) podáním blanketového odvolání nesouhlas, které neobsahovalo veškeré náležitosti. K výzvě správního orgánu prvního stupně (usnesení ze dne 7. 3. 2019) obviněná dalším podáním ze dne 21. 3. 2019. odvolání doplnila a podrobně odůvodnila v tom smyslu, že se odvolává proti výroku o vině, pokutě a nákladech řízení.

Odvolační námítky obviněné lze shrnout následovně:

Nedostatečně zjištěný skutkový stav – obviněná rozsáhle polemizuje s postupem správního orgánu prvního stupně ve věci zjištění skutkového stavu. Zejména namítá, že správní orgán prvního stupně vzal v potaz pouze skutečnosti svědčící pouze v neprospěch obviněné. Dle obšírně prezentované judikatury v předmětné věci by měl samotný správní orgán zjišťovat i veškeré skutečnosti a zajišťovat podklady svědčící ve prospěch obviněné. Tuto činnost by měl správní orgán činit z vlastní iniciativy na základě povinnosti uložené mu správním řádem, aniž by musela obviněná vyvíjet na svou procesní obranu jakoukoliv iniciativu. Obviněná má za to, že v řízení byly provedeny pouze důkazy svědčící v její neprospěch – tj. výslech svědků – zasahujících strážníků Městské policie hl.m. Prahy, zatímco důkazy svědčící v její prospěch, provedeny nebyly (konkrétně výslech všech osob přítomných na místě v době zjištění údajného přestupku a zaměstnanců obviněné). Další odvolační námitkou je tvrzení obviněné, že nebyl objektivně zachycen skutkový stav věci (přestupku), když intenzita hluku byla prokazována toliko svědeckými výpověďmi strážníků (jejich subjektivními pocity o vnímání hluku). Odkazuje na zákon o ochraně veřejného zdraví a limity stanovené právními předpisy, na absenci vypořádání se s věcnou a přesvědčivou argumentací obviněné s tím, že došlo ke krácení jejich práv na spravedlivý proces. Nesprávné posouzení správním orgánem prvního stupně vidí obviněná též v tom, že jednání, které naplnilo skutkovou podstatu přestupku výše uvedeného, nemůže být přičitatelné právnické osobě. Rušení nočního klidu se dle názoru obviněné měly dopustit osoby na zahrádce, tedy pravděpodobně třetí osoby, a takové jednání nelze přičítat obviněné. Závěrem namítá nezachování totožnosti skutku uvedeného v příkazu, výroku o zahájení správního řízení a o výroku samotného napadeného rozhodnutí. Navrhuje, aby odvolační orgán napadené rozhodnutí zrušil a řízení zastavil, případně věc vrátil dalšímu jednání.

Magistrát hl. m. Prahy, odbor bytového fondu (dále jen „odvolační správní orgán“) přezkoumal soulad odvoláním napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, a správnost rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání, a dospěl k následujícím zjištěním:

Z předloženého spisu odvolační orgán zjistil, že dne 7. 6. 2018 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno oznámení Městské policie hl.m. Prahy, Obvodní ředitelství Praha 1, o přestupku proti veřejnému pořádku podle § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích společně s úředním záznamem ze dne 2. 6. 2018, z něhož vyplývá, že toho dne v 23. 22 hod. bylo telefonicky oznámeno, že v [redacted] dochází k rušení nočního klidu hlasitou hudbou a hlukem z předzahrádek restaurací, zejména v okolí [redacted]. Tuto skutečnost hlídka policie ověřila a potvrdila. Z úředního záznamu vyplývá, že v 00:05 hod. téhož dne obdržela opakované oznámení s tím, že nadále na stejném místě dochází k rušení nočního klidu; z provozovny se ozývá hlasitá hudba, předzahrádka provozovny je plná lidí mimo dobu uvedenou v provozním řádu.

Po zjištění údajů, kdo je provozovatelem restauračního zařízení dne 22. 8. 2018, vydal správní orgán I. stupně příkaz sp. zn. S UMCP1 138817/2018, R 2830/2018, kterým byl obviněný uložen správní trest pokuty za spáchání přestupku proti veřejnému pořádku podle ustanovení § 5 odst. 2 písm.a) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve výši 2. 000 Kč, proti němuž podal obviněný odpor, kterým byl příkaz zrušen.

Správní orgán I. stupně obdržel dne 10. 9. 2018 nové oznámení o přestupku proti veřejnému pořádku podle ustanovení § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 251/2016, o některých přestupcích. V této souvislosti správní orgán I. stupně z moci úřední oba přestupky sloučil do společného řízení.

Písemností ze dne 12. 11. 2018 bylo obviněné oznámeno zahájení správního řízení o přestupku a předvolání k ústnímu jednání, jehož součástí byla informace, že téhož dne bude proveden důkaz svědeckou výpovědí zasahujících strážníků (str. [REDAKCE] a str. [REDAKCE]) a event. i důkaz listinou. K ústnímu jednání se obviněná nedostavila, včetně jejího právního zástupce. Z nařízeného jednání se neomluvila, z tohoto důvodu proběhlo ústní jednání v nepřítomnosti účastníka řízení.

K ústnímu jednání se dostavili svědci – dva zasahující strážníci Městské policie hl.m. Prahy (svědkyně [REDAKCE] v náhradním termínu), kteří shodně uvedli, že po oznámení přestupku na linku 156 se dostavili na místo události, kde předzahrádka provozovny byla (po 22. hod.) v plném provozu plná hostů, uvnitř dne 2. 6. 2018 hrála živá hudba (saxofon a kytara), dne 21. 8. 2018 hrála hudba reprodukováná. V obou případech byla volána zodpovědná osoba, která uvedla, že k narušování veřejného pořádku nedochází. Hudební produkce byla z provozovny slyšet už z úrovně [REDAKCE]. Byly provedeny listinné důkazy (oznámení Městské policie hl.m. Prahy, OŘ Praha 1, Opletalova 19, Praha 1 ze dne 7. 6. 2018 a ze dne 22. 8. 2018 vč. příloh, důkaz výpovědí obou svědků, opis účastníka řízení z evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů s jedním záznamem – zjištěno, že obviněná byla pravomocně uznána vinnou z přestupku shodné skutkové podstaty a byla jí uložena pokuta ve výši 2. 000 Kč).

Další předvolaný svědek [REDAKCE] se k nařízenému jednání dne 11. 2. 2019 nedostavil, správnímu orgánu I. stupně neuvedl důvod své nepřítomnosti.

Obviněná nenavrhlá doplnění provedených důkazů, či provedení nových důkazů. Obviněná byla dána přiměřená lhůta k seznámení se s podklady před vydáním rozhodnutí. Svého práva se obviněná vzdala tím, že se k ústnímu jednání nedostavila vč. jeho právního zástupce.

Při samotném projednání a hodnocení přestupku správní orgán I. stupně vycházel z výpovědí předvolaných svědků - strážníků Městské policie ČR (str. [REDAKCE], str. [REDAKCE]), kteří byli v inkriminované době (dne 2. 6. 2018 a dne 21. 8. 2018) přivoláni k prověření telefonického oznámení. Z jejich výpovědí vyplynulo, že při příjezdu na udanou adresu byla slyšet v obou případech hlasitá hudba, venku na předzahrádce se vyskytovali hosté, provozovna byla otevřena mimo provozní dobu stanovenou tržním řádem (po 22. 00 hod), odpovědné osoby neuposlechly výzvu k úklidu předzahrádky, vypnutí muziky s tím, aby nadále nedocházelo k rušení veřejného pořádku – nočního klidu. Věc se snažili řešit s obsluhou, avšak bez úspěchu.

Správní orgán I. stupně provedl důkaz dalšími listinami (oznámením Městské policie hl.m. Prahy, OŘ Praha 1, Opletalova 19, Praha 1 ze dne 7. 6. 2018 a ze dne 22. 8. 2018 vč. příloh, důkaz výpovědí obou svědků, opisem účastníka řízení – zjištěno, že obviněná byla pravomocně uznána vinnou z přestupku shodné skutkové podstaty a byla jí uložena pokuta ve výši 2. 000 Kč).

Ze spisu a provedeného dokazování vyplývá, že svědkové - zasahující strážníci, shodně popsali a potvrdili bez zjevných rozporů rušení nočního klidu, v čem spočívá, a označili bez jakýchkoliv pochybností osobu - tedy původce rušení nočního klidu. Obviněný nijak nevyvrátil

a nezpochybnil věrohodnost a průkaznost svědeckých výpovědí těchto svědků, když nadto jejich výpovědi plně korespondují s pořízenými úředními záznamy.

Pojem rušení nočního klidu je pojmem subjektivním a vychází z určitého konsensu společnosti na tom, co a v kterou denní, případně ve které hodiny, je rušení nočního klidu. V současné době je v ustanovení § 5 odst. 6 zákona o některých přestupcích zakotveno, že dobou nočního klidu je interval mezi 22 hod. večerní a 6 hod. ranní. I při vyhodnocení toho, co je rušením, je třeba vycházet z toho, že jde o rušení, které by v takové míře porušovalo nebo ohrožovalo zájem chráněný zákonem, resp. zájem společnosti, přičemž i „rušení“ je kategorií subjektivní a v zásadě by se mělo přihlížet k hluku se běžně vyskytujícímu na daném místě (např. běžný provoz v restauraci včetně zábavy spočívající v živé či reprodukované hudbě) oproti hluku, který z těchto míst z obvyklých mezí už vybočuje a kde zároveň původce hluku může jeho produkci ovlivnit nebo jí zabránit. V daném případě obviněný mohl svým chováním a jednáním hudbu v provozovně korigovat a hluk ve večerních a nočních hodinách omezit na míru přijatelnou ostatními uživateli okolních nemovitostí. V případě rušení nočního klidu je nutno vzít na zřetel skutečnost, že k šíření hlasité hudby z provozovny docházelo prokazatelně v době nočního klidu, relativně v centru Prahy, v obydlené lokalitě, v úseku ohraničeném budovami. Zde je nutné zdůraznit, že mezi domy se hluk vyšší intenzity prokazatelně násobí ozvěnou, kdy soustavně hraná hudba, resp. její šíření se po okolí následně vytváří dlouhotrvající nepřerušované rušení klidného a pokojného občanského soužití v době nočního klidu, který nemá být ničím a nikým rušen. Je třeba poukázat na fakt, že reprodukce hudby ve dne nabírá jiné intenzity než v nočních hodinách, kdy ve dne je intenzita hluku či zvuku rozptýlena do okolních zvuků, které jsou běžné pro dění na ulici ve velkém městě, v nočních hodinách je tomu naopak, neboť denní ruch ustává a v nočních hodinách je jakýkoliv zvuk a jeho síla intenzivnější.

Dle ustanovení § 20 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich je právnická osoba pachatelem, jestliže k naplnění znaků přestupku došlo jednáním fyzické osoby, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě a která porušila právní povinnost uloženou právnické osobě, a to při činnosti právnické osoby, v přímé souvislosti s činností právnické osoby nebo ku prospěchu právnické osoby nebo v jejím zájmu. Ve smyslu ustanovení § 20 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich není odpovědnost právnické osoby za přestupek podmíněna zjištěním konkrétní fyzické osoby, která se považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě. Správní orgán není povinen zjišťovat konkrétní fyzickou osobu, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, zejména tehdy, je-li ze zjištěných skutečností zřejmé, že k jednání zakládajícímu odpovědnost právnické osoby za přestupek došlo při činnosti právnické osoby.

Odvolaací orgán zhodnotil veškeré skutečnosti a důkazy, které jsou obsaženy ve spise, jednotlivě i ve vzájemných souvislostech. Posoudil výpovědi svědků ve věci, kteří shodně vypověděli, za jakých okolností, jakým způsobem, kde a kdy se obviněná přestupku dopustila. Odvolaací orgán uvádí, že o přestupek proti veřejnému pořádku spočívající v rušení nočního klidu se jedná v případě, že se způsobilá osoba v době mezi 22.00 a 6.00 hodinou bude projevovat jednáním způsobilým narušit řádný výkon veřejné správy, veřejný pořádek, občanské soužití a zároveň noční klid. Protiprávní jednání v daném případě spočívalo v hlasitém a obtěžujícím projevu - neúměrné hlasité živé (2. 6. 2018) a reprodukované hudbě (21. 8. 2018), který dosahuje nežádoucí intenzity. Zákon o přestupcích neposkytuje žádný výčet konkrétních protiprávních jednání rušících noční klid, rovněž neuvádí, jaká intenzita hluku je v nočních hodinách nežádoucí.

K odvolací námitce obviněné, že nebyl objektivně zachycen skutkový stav věci (přestupku), když intenzita hluku byla prokazována toliko svědeckými výpověďmi strážníků (jejich subjektivními pocity o vnímání hluku), odvolací orgán odkazuje na rozsudek Městského soudu v Praze (sp. zn. 1A 12/2012), kdy přesné měření hluku způsobeného nestandardním a

nahodilým jednáním rušící noční klid, je zpravidla objektivně a metodologicky zcela nemožné. V případě rušení nočního klidu se měření intenzity neprovádí. Jeho přiměřenost či nepřiměřenost posuzuje správní orgán dle svého správního uvážení – na základě zjištěných poznatků – v daném případě na základě zakročujících strážníků. V posuzovaném případě nepřiměřenost hluku správní orgán I. stupně posoudil na základě subjektivního posouzení strážníků Městské policie hl.m. Prahy (str. [REDAKCE]), kteří se na místě nacházeli a přestupek z důvodu porušení nočního klidu oznámili, když na místo byli vysláni z důvodu telefonického ohlášení rušení nočního klidu. Odkaz obviněné (odvolatele) na zákon o ochraně veřejného zdraví a limity stanovené právními předpisy není dle názoru odvolacího orgánu přílehlavý a na daný případ nedopadá. V posuzovaném případě nelze skutek kvalifikovat jako přestupek dle § 92g odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, kterého se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba, která používá nebo provozuje zdroj hluku nebo vibrací, provozovatel, správce nebo vlastník zdroje hluku nebo vibrací, a nebo právnická nebo podnikající fyzická osoba jako pořadatel veřejné produkce hudby nebo jako osoba, která k pořádání veřejné produkce hudby poskytla stavbu, jiné zařízení nebo pozemek, tím, že v rozporu s § 30 odst. 1 nezajistí, aby nebyl překročen limit hluku nebo vibrací. V daném případě totiž nedošlo k měření hluku dle ustanovení § 32a citovaného zákona. v

K argumentaci odvolatelky, že správní orgán prvního stupně vzal v potaz pouze skutečnosti svědčící pouze v její neprospěch a měl zjišťovat i veškeré skutečnosti a zajišťovat podklady svědčící v její prospěch z vlastní iniciativy a k námitkám, že v řízení byly provedeny pouze důkazy svědčící v její neprospěch – tj. výslech svědků – zasahujících strážníků Městské policie hl.m. Prahy, zatímco důkazy svědčící v její prospěch provedeny nebyly (konkrétně výslech všech osob přítomných na místě v době zjištění údajného přestupku a zaměstnanců obviněné) odvolací orgán uvádí, že z obsahu správního spisu jednoznačně vyplývá, že byla naplněna skutková podstata daného přestupku. K prokázání opaku, či nepravdivosti tvrzení zasahujících strážníků odvolatelka nepředložila žádný důkaz. Strážníci Městské policie hl.m. Prahy jsou bezúhonnými osobami a nelze pochybovat o tom, zda označené jednání obviněného přestupkem je či nikoliv. Strážníci Městské policie hl.m. Prahy jsou kvalifikovanými a vyškolenými osobami, které jsou schopny rozpoznat a označit jednání naplňující skutkovou podstatu projednávaného přestupku. Je zcela logické, že pro učiněný závěr nebylo nutné provádět další důkazy z iniciativy správního orgánu I. stupně, když důkazy provedené (vč. listin) byly postačující pro učiněné závěry o přestupku. Pokud odvolatelka v odvolacím řízení namítá tyto skutečnosti, je třeba připomenout, že mohla a měla možnost na svou obranu se k danému přestupku vyjádřit, navrhnout důkazy, popřípadě se jinak bránit proti obvinění, neboť byla řádně předvolána. Podle názoru odvolacího orgánu z provedeného dokazování lze učinit závěr o tom, že přestupek obviněná spáchala, když proti němu svědčí shodné výpovědi strážníků, navíc jde o opakovaný přestupek. Stejně odvolací orgán nemá pochyb o věrohodnosti jejich výpovědi, včetně výpovědi o čase spáchání přestupku. Podstatná je skutečnost, že obviněná v době nočního klidu rušila noční klid. Odvolací orgán nesouhlasí s námitkou, že byl nedostatečně zjištěn skutkový stav, a to s ohledem na výše uvedené.

Správní orgán prvního stupně při stanovení druhu sankce a její výměry postupoval v souladu s ustanovením § 12 odst. 1 zákona o přestupcích, když zejména přihlédl k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k osobě pachatele. Rovněž zohlednil intenzitu obtěžování a rušení a zistné důvody spočívající v uspokojování potřeb a požadavků návštěvníků provozovny restaurace. Odvolací orgán se ztotožňuje s výměrou uložené sankce, kdy se jedná o přestupek vyšší závažnosti, neboť k rušení nočního klidu došlo v obytné zástavbě, kde lze důvodně předpokládat výskyt vícero osob, které mohou být přestupkem postiženy, tak v povaze způsobeného hluku, kterým docházelo k rušení nočního klidu, neboť hluk působený reprodukcí hudby je obecně způsobitelný doléhat na širší okolí. S přihlédnutím ke všem rozhodným skutečnostem, považuje odvolací orgán společenskou škodlivost jednání obviněné při spáchání přestupku za nikoli zanedbatelnou. Dle názoru odvolacího orgánu byla obviněná, která nerespektovala zájmy společnosti, uložena správním orgánem prvního stupně v takové výši, která by měla do budoucna působit jako individuální a

generální prevence proti případnému opakovanému budoucímu protiprávnímu jednání obviněné.

Správní orgán prvního stupně pečlivě vyhodnotil podklady pro vydání rozhodnutí a na jejich základě konstatoval, že v řízení bylo svědeckými výpověďmi a listinami jednoznačně prokázáno, že se obviněná přestupku proti veřejnému pořádku – rušení nočního klidu dopustila. Odvolací správní orgán proto dospěl k závěru, že správní orgán prvního stupně učinil ve věci samé potřebná skutková zjištění ve smyslu ustanovení § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) – zásady materiální pravdy, a nepochybil ani při jejím právním hodnocení.

Odvolací řízení tvoří spolu s prvostupňovým řízením jeden celek, což mimo jiné vyplývá i z ustanovení § 85 odst. 1 správního řádu, kde je stanoven odkladný účinek odvolání, v jehož důsledku nenastává právní moc, vykonatelnost, ani jiné právní účinky rozhodnutí.

S ohledem na výše uvedené odkazuje odvolací správní orgán zcela na odůvodnění písemného vyhotovení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (10 stran) ze dne 7. 3. 2019, sp. zn. S-UMCP1 138817/2018 R 2830/2018, S-MIIMP UMCP1 200762/2018, R 3946/2018. V něm jsou podrobně zdůvodněny v souladu s ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu jak naplnění skutkové podstaty výrokové části přestupku obviněného, tak i výše správního trestu pokuty, který byl uložen při dolní hranici zákonného rozpětí daného v ustanovení § 5 odst. 3 písm. b) ZoNP (za přestupek lze uložit pokutu do 10.000,- Kč), a je přiměřený všem okolnostem případu i z hlediska jeho preventivně výchovného účelu, a i náhrada nákladů řízení.

Správní orgán prvního stupně zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti; odvolací správní orgán proto rozhodl způsobem uvedeným ve výroku.

P o u č e n í:

Proti rozhodnutí o odvolání se nelze dále odvolat (§ 91 odst. 1 správního řádu).

Ing. Josef Tunkl
ředitel odboru